

§ 10.

I de delar, der denna skogsordning icke innehåller särskilda bestämmelser, gälle hvad lag och författningar i allmänhet stadga.

Rätteligen afskrifvet intyga:

H. Swahn.

C. Smedberg.

N:o 120.

Af Herr **A. Bäckström**: *Angående ändring i 8 § 5 mom. af Folkskolestadgan den 18 Juni 1842.*

Kongl. Folkskolestadgan af den 18 Juni 1842 föreskrifver i dess 8 § 5 mom.: "I den händelse föräldrar eller målsmän skulle tredskas att efterkomma de föreskrifter, hvilka, i afseende på barnens skolgångsskyldighet, blifvit meddelade, skola de tredskande undergå varningar af presterskapet och, der ej sådant haft åsyftad verkan, af kyrkoråd eller annan kommunalstyrelse — — — Om dessa varningar förblifva fruktlösa, må barnen kunna från föräldrarne skiljas och till vårdande åt andra öfverlemnas, samt kostnaden för barnens underhåll, jemte skolafgiften, hos föräldrarne eller målsmännen, i laga ordning utmätas."

Jag är visst icke af den åsigt, att dessa strängare åtgärder för barnens skolgång böra annat än i yttersta nödfall tillämpas. Fall kunna dock gifvas, der sådant blifver nödigt.

De åtgärder, som för sådant ändamål uti ofvan citerade lagrum blifvit föreskrifna, hafva visat sig ändamålslösa, ity att presterskapets varningar,

som äro första proceduren, i flesta fall uteblifvit, och de äro i våra norr-
ländska vidsträckta församlingar snart sagdt en omöjlighet, der stundom en
enda tjänsteduglig prest har att sköta enda till 12,000 själar, ofta spridda
på 30 à 40 qvadratmil och derutöfver. Det är först sedan presterskapets
varningar "ej haft åsyftad verkan" andra proceduren skall ske, nemligen af
kyrkoråd eller annan kommunalstyrelse; men då den förra ej sker, kan den
senare icke lagligen ega rum, hvilken dock i alla händelser, efter mitt för-
menande, icke kan vara rätt lämplig; ty i allmänhet torde vid val af leda-
möter i kyrkoråd och kommunalstyrelse icke fästas afseende på samma nit
för folkskolan, som vid val till ledamöter i skolråd.

Jag har derföre trott att omsorgen för barnens ordentliga skolgång
borde åligga skolrådet. 29 § kyrkostämmoförordningen, hvilken hand-
lar om inkallande till kyrkoråd, synes mig ej väl lämplig för detta
ärende, då deremot 30 § samma förordning icke heller tyckes lägga hinder
för dess öfverflyttande på skolrådet, som då kunde genom sina ledamöter
och för skolan anordnade tillsyningsmän, hvar och en inom sin rote, vaka
öfver barnens skolgång, och om försumlighet deruti egde rum, hos föräldrar
och målsmän göra sig underrättade om orsaken dertill, huruvida den härledde
sig af fattigdom, aflägsenhet från skolan eller tredska. Skolrådsledamot
eller tillsyningsman egde då gifva föräldrar och målsmän de varningar, prester-
skapet nu åligga och, om sådant ej hjälper, inberätta förhållandet till skot-
rådet, som då har att efter omständigheterna förfara; och derest tredska an-
tages vara orsaken till uteblifven skolgång, eger skolrådet då till förhör in-
kalla de skolpligtige barnens föräldrar eller målsmän, på hvilka, om de än-
dock efter tjenliga föreställningar vägra barnens skolgång, skolrådet då ock
eger tillämpa den strängare åtgärd, som i förstnämnda 8 § 5 mom. före-
skrifves.

På grund af hvad jag nu anfört föranlåtes jag vördsamt hemställa,
det Riksdagen ville besluta en ändring uti 8 § 5
mom. i Kongl. Folkskolestadgan af den 18 Juni 1842, i
den syftning jag ofvan antydt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1874.

A. Bäckström.